

това му съпружество съ лукавата дъщеря на Евлогия сестра Михайлова, съ были отъ най гибелнитѣ за тогавашното ни злочество отечество (за това тоже се по горѣ пространно разказа).—Въ 1292 година царь Констандинъ Асѣнь, по внушеніето на съпругата си Марія и тѣща си Евлогія, уничожилъ Патриаршийтѣ въ Търново и въ Ипекъ; ако и Напата да е протестувала срѣщу това беззаконно дѣло. Слѣдъ смъртъта на царь Констандина Асѣнія, вѫциръ се пакъ спорядъ лукавитѣ интрити на грѣцкія царь Михаила VIII Палеолога, нѣкой си Иванъ съ прозваніето Асѣнъ III (за него се тоже хортува) въ 1279 година. Той впрочемъ не се оказалъ достоенъ, и въ 1280 година боляритѣ избрали тайно за царь Георгія Тертера; като усѣтилъ това лукавія Иванъ Асѣнъ III, побѣгналъ отъ Търново слѣдъ като ограбилъ сокровището (тоже и за това се по горѣ обширно разказа). Царь Тертерий мразялъ Грѣцитѣ, за това той призвалъ на помощъ срещу тѣхъ Сърбскія царь Уроша II, или Милутина, но Тертерий не можилъ толкова да се възползува, колкото Сърбскія царь Урошъ II, който успѣлъ да привземи много градове и села отъ тѣхъ въ Македонія и въ Тракія.—Тоя лукавъ Сърбски царь впрочемъ, ако и да е былъ зель за втора съпруга джшерята на Тертерія, слѣдъ тія си обаче побѣди, рѣшилъ се да се ужени за Симонисъ, джшера на царь Андроника старшія, а съпругата си испратилъ безцеремонно на тоя царь като залогъ .—въ 1298 година.

Въ тія мъчни времена за Тертерія, появили се и Татаритѣ, които подъ предводителството на Хана си Ногая, ёще отъ 1285 година забрали да преминуватъ презъ Влашко, Унгарія и Българія; даже тѣ преминхли Балканските гори, нахълтали въ Македонія и въ Тракія, и чакъ близо къдѣ Цариградъ; врѣдъ презъ дѣто минували, грабили и опустошвали. Тертерій се трудилъ да бѫди въ добри сношения съ Ногая, и за да можи да се укрѣпи на Българскія престолъ, далъ джшера си за съпруга на Чока, Ногаевъ синъ.—За по голѣмо впрочемъ несчастие Тертеріево, той ималъ единъ стралецъ съперникъ, който